

Срѣщу Нова Година.

—***—

«Сурова, сурова година,
Весела година . . . »

тъ пѣсни и смѣхове Василчови весело срѣцнаха новата година.

Въ добръ затоплената стая собата силно бумтѣше. На голѣмата маса имаше книги съ разни сладка, плодове, бонбони и много играчки, — подаръци за дѣца. На другата страна майката грижливо бѣше наредила новитѣ дрешки на Василча и Надѣжда за утрѣшния день, а върху тѣхъ се мѣдрѣха двѣ красиво накитени суровакници. Цѣлата стая се освѣтляваше отъ една голѣма лампа.

Утрѣ е нова година. Василчо, Стефчо и Надѣжда подскачатъ отъ радостъ изъ стаята. Тѣ искатъ още сега подаръцитѣ.

— Не бива сега, дѣца, рече майка имъ. — Лѣгнете и си поспете, па щомъ се съмне и новата година ни каже „добро-утро“, азъ ще ви ги дамъ.

Дѣцата се умириха. Майката тури Стефча въ люлката и го приспа съ хубава пѣсенчица. Надѣжда сладко заспа на креватчето си,